

โครงการพัฒนาที่ดินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำบลล้ำผักแพร อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

ย้อนรอยความเป็นมา...

ก่อนจะเป็น “จพทฯ แห่งที่ 2”

นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้น เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2459 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่เป็น “เสาหลัก ของแผ่นดิน” ในฐานะสถาบันการศึกษาอันดับหนึ่งของประเทศไทย และระดับนานาของโลกมาตลอด โดยผลิตทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความรู้ความสามารถซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการนำความรู้ ด้านวิชาการมาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดียิ่ง

ตลอด ระยะเวลาเกือบหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยได้มีการเจริญเติบโตก้าวหน้ามาโดยตลอดทั้งปริมาณ บุคลากร นักศึกษา การเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า ตลอดจน ขยายขอบเขตงานด้านวิชาการและการวิจัยทดลองเกี่ยวกับการ ศึกษาให้กว้างขวางมากขึ้นตามความเจริญของบ้านเมือง แต่โดยเหตุ ที่มหาวิทยาลัยมีพื้นที่ปัจจุบันอยู่ปริมาณจำกัด แม้ว่าจะมีการ บริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดแล้วก็ตาม แต่ก็สามารถทำได้ในขอบเขตจำกัด ยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็น

ในสภาพปัจจุบัน อีกทั้งพื้นที่ดังกล่าวยังไม่สามารถรองรับความเจริญเติบโตอยู่ตลอดเวลาได้อีกด้วย จำเป็นต้องมีการจัดทำพื้นที่เพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้สอย

เมื่อต้น พ.ศ. 2532 ด้วยวิสัยทัศน์อันยาวไกลของ ศ.ดร.บุญรอด บินทสันต์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นนายก สมาคมมหาวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านจึงมีความ ประสงค์ที่จะจัดทำที่ดินไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่ ในรัศมีห่างจาก กรุงเทพมหานครประมาณ 100 กิโลเมตร เพื่อรับความเดิบต่อง ของมหาวิทยาลัย หลังจากได้ทำการศึกษาและตัดเลือกที่ดินที่มี คุณสมบัติเหมาะสมแล้ว ศ.ดร.บุญรอด บินทสันต์ พร้อมด้วย ศ.นายแพทย์ จรัส สุวรรณเวลา อธิการบดีสมัยนั้น และ คณะผู้บริหารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้เลือกพื้นที่ส่วนหนึ่ง ของตำบลเดียว ตำบลหัวหงส์ และตำบลข้าผ้าแพว อำเภอ แก่งคอย จังหวัดสระบุรี เป็นพื้นที่แห่งที่ 2 ของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเพื่อสนองความจำเป็นดังกล่าว

ສາພາດເດີມຂອງພັນທິ

ສໍາຮຽນ ທີ່ດິນແຫ່ງນີ້ ຕາມຫລັກຈຸານທາງຮາຊາກເປັນພື້ນທີ່ປ່າສົງວນ ແຫ່ງຂາຕີ ປ່າເຂາໂປ່ງ ແລະ ປ່າເຂາດໍາເສື່ອ ລັກຈະນະຄຸນີປະເທດປະກອບດ້ວຍ ຖຸເຂານນາດຢ່ອມຕິດຕ່ອກນັບປຶກ ມີທີ່ຈະນັບເນີນເຂາເປັນຫຍ່ອມໆ ປະມານ ຮ້ອຍລະ 30 ຂອງພື້ນທີ່ທັງໝົດ ປ່າສົງວນແຫ່ງຂາຕີແປລັນນີ້ຕັ້ງອຸດືດທາງໜ່ວງ ທ້າມຍເລຂ 3222 ສາຍແດ່ງໂຄຍ - ບ້ານນາ ຈັງຫວັດນາຄນາຍກ ຮະຫວ່າງ ກີໂລເມຕຣີທີ່ 5 ດີງກີໂລເມຕຣີທີ່ 8 ທ່າງຈາກກຽງເທິພາ ປະມານ 120 ກີໂລເມຕຣ ສພາພັນນອູ້ໃນເກນທີ່ດີເຢີມ ສໍາຮັບສ່ວນສັນບສຸນການ ພັດນາທີ່ດິນທຸກປະເທດລ້ວນສະດວກແລະເໜາະສົມ ຍກເວັນແຫລ່ງນ້ຳສໍາຮັບ ໄຟສອຍເຫັນນັ້ນທີ່ຈຳເປັນຕົອງຫາເພີ່ມເຕີມ

ເນື່ອງຈາກ ພື້ນທີ່ເດີມອູ້ໃນເບຕປ່າສົງວນແຫ່ງຂາຕີແລະບາງສ່ວນ ເປັນຂອງເອກະນ ກາຮຈັດກາເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນາສື່ງສີທີ່ຄຣອບຄຣອງເພື່ອການໃໝ່ ປະໂຍ້ຂນົງຈຶ່ງແປ່ງເປັນ 2 ສ່ວນ ສ່ວນແກມໂຄບໃຫ້ຈຸພາລົງກຣົນມາຫວິທຍາລ້ຍ ຊື່ງມີສພາພເປັນສ່ວນຮາຊາກເຢືນດຳນີ້ອັດຕ່ອກມປ່າໄນ້ເພື່ອຂອສີທີ່ເຂົາທຳ ປະໂຍ້ຂນົງໃນປ່າສົງວນແຫ່ງຂາຕີຈຳນວນ 5,100 ໄຮ ແລະ ສ່ວນທີ່ 2 ເປັນກາຮຈັດ ຊື້ອົບທີ່ດິນຂອງເອກະນລ້ອມໂຄບປ່າສົງວນແຫ່ງຂາຕີເພື່ອປ້ອງກັນກາຮຽກລ້າຂອງ ຮາຊະກວາຣໃນບຣິເວນໄກລ້ດເຄີຍໂດຍໂຄບໃຫ້ມຸລນີອືນສີຕເກ່າຈຸພາລົງກຣົນ ມາຫວິທຍາລ້ຍຊື່ມີຈຸານະເປັນອົງຄໍກຣາກກຸສລ ຈັດຊື້ທີ່ດິນຈາກຮາຊະກວາຣທີ່ອູ້ ໂດຍໂຄບໂດຍໃໝ່ເງິນຮາຍໄດ້ຂອງມຸລນີທີ່ ນາສັນບສຸນກາຮຈັດຊື້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ

ผลปรากฏว่า การจัดซื้อที่ดินของมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยจัลล์เสริจเมื่อปลาย พ.ศ. 2534 เป็นเนื้อที่รวม 1,922 ไร่ รวมทั้งพื้นที่ที่ราชภูมิทำกินในป่าสงวนแห่งชาติด้วย เป็นเงินค่าจัดซื้อทั้งสิ้น ประมาณ 56 ล้านบาท แต่การขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติกลับมีปัญหา ยุ่งยากหลายประการเนื่องจากมีราชภูมิบุกรุกเข้าจับของทำกินอยู่ในป่าสงวนแห่งชาติแปลงนี้ประมาณ 1,200 ไร่ ซึ่งมีส่วนหนึ่งได้รับเอกสารสิทธิ์ สทก. จากกรมป่าไม้ให้เข้าไปใช้ประโยชน์ และอีกส่วนหนึ่งจังหวัดมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) นำไปจัดสรรให้ราชภูมิทำกิน นอกจากนี้พื้นที่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอใช้ประโยชน์ยังได้ล้ำเข้าไปในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ของกรมป่าไม้และบางส่วนยังคลุมพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร บี.๑ ของกรมป่าไม้ซึ่งไม่สามารถอนุญาตให้ทำประโยชน์ได้ ด้วยในการนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแก้ไขโดยตัดพื้นที่ที่มีปัญหาออกจากคำขอ บางส่วนและคงไว้บางส่วน ดังนั้นได้มีการรังวัดพื้นที่ตามคำขอใหม่ จนแล้วเสริจเมื่อปลาย พ.ศ. 2542 เป็นผลให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เหลือพื้นที่ที่ทำประโยชน์ได้เพียง 2,632 ไร่ นับตั้งแต่วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป เป็นเวลา 30 ปี

อย่างไรก็ได้

แม้ว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่ก็ยังติดขั้นตอนและกฎระเบียบบางอย่างของทางราชการอยู่อีกจึงทำให้ยังไม่สามารถเข้ามาพัฒนาพื้นที่ได้ จนกระทั่ง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2550 อุปสรรคต่างๆ จึงได้ผ่านพ้นไปด้วยดีทุกรายนี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้เริ่มวางแผนพัฒนาพื้นที่น้อย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

มีหน้า... คู่... ความพร้อม

ในระหว่างการขอใช้พื้นที่ป่าสงวนชั่วเวลานานอยู่หลายปีนั้น มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ได้ปล่อยเวลาให้ผ่านเลยไป โดยเปล่าประโยชน์ หากแต่ได้มีการเตรียมการ วางแผนการบริหารจัดการ และจัดเตรียมโครงสร้างขั้นพื้นฐานเพื่อรับการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง มาโดยตลอด กล่าวคือ

1. งานออกแบบสารสิทธิ์ดิน เนื่องจากที่ดินผืนนี้ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ประเภทโฉนดที่ดินเลย มีเพียงหนังสือรับรองการทำประโยชน์ประเภทต่างๆ เท่านั้น จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเอกสารสิทธิ์เหล่านี้เป็นโฉนดที่ดินที่ถูกต้อง เพื่อเป็นหลักฐานavarต่อไป

2. การจัดทำแผนที่ภาคภูมิที่ดิน

ได้ประสานกับคณะวิศวกรรมศาสตร์จัดทำ แผนที่ภาคภูมิที่ดินของ 1 : 5,000 ครอบคลุมพื้นที่ทุกส่วนที่ดินของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพื้นที่ใกล้เคียง งานนี้ได้แล้วเสร็จ เมื่อ พ.ศ. 2537

3. จัดทำรั้วลาดหนามล้อรอบที่ดิน เพื่อความปลอดภัยของพื้นที่ และป้องกันการรุกล้ำของราษฎรในพื้นที่ใกล้เคียง ความยาว 8,600 เมตร ล้อมรอบที่ดินที่น่าจะเสี่ยงต่อการบุกรุก งานนี้แล้วเสร็จ เมื่อต้น พ.ศ. 2548

4. จัดตั้งคณะกรรมการวางแผนพัฒนาพื้นที่สระบุรี เพื่อให้ การวางแผนพัฒนาพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ หลังจากปัญหาและอุปสรรคเรื่องที่ดินได้ยุติลงแล้วจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงมีประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนพัฒนาพื้นที่สระบุรีขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2548 โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

รายชื่อคณะกรรมการวางแผนพัฒนาพื้นที่สระบุรี
ประจำปี ณ วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2548

1. อธิการบดี (ศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุขada กีระนันท์)	ประธานกรรมการ
2. รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ นายแพทย์ ดร.สิทธิชัย ทัดศรี)	กรรมการ
3. รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล)	กรรมการ
4. นายพล ทรงพงษ์	กรรมการ
5. คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
6. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
7. คณบดีคณะเภสัชศาสตร์	กรรมการ
8. คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์	กรรมการ
9. คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
10. นายธิติรัตน์ วิศาลเวทย์	กรรมการ
11. ผู้ช่วยอธิการบดี (ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล)	กรรมการและเลขานุการ
12. ผู้ช่วยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ น.ท.ไตรวัฒน์ วิริยศิริ)	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทัศน์ครุกรรม

พื้นที่ใช้สอยในโครงการ

(1) พื้นที่โครงการที่สามารถใช้สอยได้ 3,437 ไร่

(2) พื้นที่ของมูลนิธิฯ ที่กำลังปรับปรุง
เพื่อมอบให้กับพัฒกรน์มหาวิทยาลัย 108 ไร่

(3) พื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารบริเวณใจกลางของโครงการ

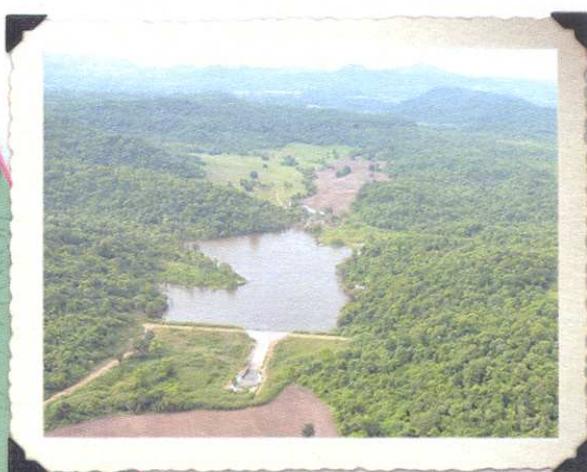
ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาวิจัยและวางแผนพัฒนาร่วมกัน

ระหว่างจุฬาฯ กับกรมป่าไม้ 1,155 ไร่

รวมพื้นที่โครงการทั้งสิ้น 4,700 ไร่

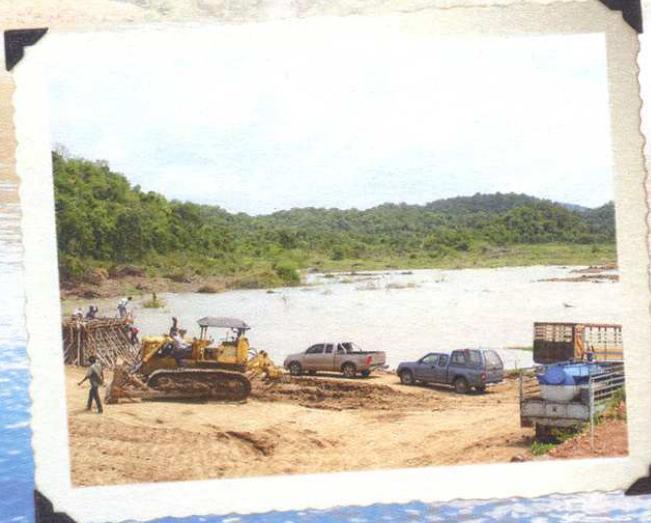
1. ส่วนพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ
2. พื้นที่วิจัยด้านพืช คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันสมุนไพร สถาบันพฤษศาสตร์ ป่าไม้ ป่าหาย ป่า

3. สำนักวิจัยด้านสัตว์ (คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์)
พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ พื้นที่ทดลอง
4. พื้นที่วิจัยด้านเทคโนโลยี (คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์)
- วัสดุ พลังงาน (แสงแดด ลม น้ำ)
- อุตสาหกรรม
5. ลานจามจุรี
6. สร่าน้ำ
7. อ่างเก็บน้ำ

เพร芳 “น้ำ” คือ ชาติ เนรมิตทุกสรรพสิ่ง จาก “อ่างเก็บน้ำ สูญ จุดเริ่มต้นแห่งการพัฒนา”

แห่งว่า ที่ดินผืนนี้จะมีศักยภาพสูงในเรื่องตัวแหน่งที่ดังและปัจจัยอื่นๆ ตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์เกือบทุกประการก็ตาม แต่ยังขาดปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง คือ “น้ำ” สำหรับใช้สอยทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน ซึ่งจำเป็นต้องจัดเตรียมไว้รองรับสำหรับการอุปโภค บริโภค และกิจกรรมต่างๆ อย่างเพียงพอตลอดปี ในการนี้มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ดำเนินถึงความจำเป็นเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่งจึงได้ทำการสนับสนุนในการสร้างเขื่อนและอ่างเก็บน้ำขึ้นในพื้นที่บางส่วนของที่ดินของมหาวิทยาลัย โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท ทีม คอนชัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ในการออกแบบเขื่อนและอ่างเก็บน้ำโดยไม่คิดมูลค่าเมื่อก่อสร้าง พ.ศ. 2539 ซึ่งต่อมาได้ดำเนินการก่อสร้างเมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 โดย ศ.ดร.บุญรอด บินทสันต์ ประธานมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะนั้น ได้อนุมัติงบประมาณของมูลนิธิฯ จำนวน 11 ล้านบาท สำหรับใช้ในการก่อสร้าง และแล้วเสร็จสมบูรณ์เมื่อต้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 อันเป็นสิ่งบอกเหตุว่าโครงการพัฒนาที่ดินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี ได้เริ่มต้นแล้วอย่างแท้จริง

ข้อมูลเบื้องต้นและอ่างเก็บน้ำ

ของมนุษย์ในสิ่งที่เก่าๆ พาลังกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี

1. เบื้องต้นกักเก็บน้ำ

ชนิด	เบื้องต้นดินบดอัดแน่น
------	-----------------------

ความสูงจากระดับดินเดิม	12.5 เมตร
------------------------	-----------

ความยาวสันเบื้อง	150 เมตร
------------------	----------

ความกว้างสันเบื้อง	5 เมตร
--------------------	--------

ด้านหน้าเบื้องเรียงหินหนา	0.3 เมตร
---------------------------	----------

ด้านหลังเบื้อง	ปลูกหญ้าฝ่ากันดินพัง
----------------	----------------------

2. ทางระบายน้ำ

ชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด	2 X 2 เมตร
----------------------------	------------

ความยาวทั้งหมด	72 เมตร
----------------	---------

3. ท่อเหล็กส่งน้ำ

ขนาดท่อเหล็กเหนียว เส้นผ่าศูนย์กลาง	600	มิลลิเมตร
ความหนาของเหล็ก	6	มิลลิเมตร
ความยาวของท่อ	70	เมตร

4. ปริมาณน้ำฝนที่ตั้งเขื่อน

พื้นที่รองรับน้ำฝน	2.85	ตารางกิโลเมตร
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ	1,250	มิลลิเมตร
ปริมาณน้ำทั้งปี	3.57	ล้านลูกบาศก์เมตร

5. จ่างเก็บน้ำ

พื้นที่อ่างเก็บน้ำ	150	ไร่
ความจุอ่างเก็บน้ำสูงสุด	700,000	ลูกบาศก์เมตร
คิดเป็นปริมาณน้ำนำมาใช้ร้อยละ	20	ของน้ำทั้งปี

คืนความชื่อมั่น...
กับผู้คนแล้ว

เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโกร姆
แห้งแล้ง และขาดความสมมูลร์ มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยจึงจัดทำโครงการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มความชุ่มชื้น
ดีนความอุดมสมบูรณ์สู่พื้นป่าดังเดิม โดยความร่วมมือของ
คณะบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1. โครงการปลูกต้นจามจุรี 400 ต้น ริเริ่มโดยสมาคมครุศาสตร์สัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งต่อมาได้มีคณะกรรมการอีกหลายคณะ เช่น คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ ปัจจุบันปลูกไปแล้วกว่า 1,400 ต้น ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 120 ไร่

2. โครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสทรงมีพระชนมพรรษา 80 พรรษา โดยความร่วมมือของจังหวัด ประชานชนในพื้นที่ กองพลทหารม้าที่ 2 และศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี ร่วมกันปลูกต้นไม้รวมแล้ว 1,000 ต้น คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 80 ไร่

3. โครงการปลูกพืชคลุมดิน พืชตระกลถั่ว เพื่อปรับปรุงที่ดินบริเวณที่ลาดเชิงเขาที่มีความสมบูรณ์ต่ำ โดยได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจาก ดร.พิสุทธิ์ วิจารณ์สรณ์ ที่ปรึกษาพิเศษของมูลนิธิชัยพัฒนา และสำนักงานพัฒนาที่ดิน จังหวัดสระบุรี โดยทดลองปลูกปอเทืองและถั่วพร้า จำนวน 140 ไร่

หลอมรวม

นำใจน้องพี่... สัมพ

จัดว่า เป็นสิริมงคลอย่างสูงสุดแก่โครงการพัฒนาที่ดิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี และเป็นพระกรุณาธิคุณ
อย่างหาที่สุดมิได้ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงติดตามความคืบหน้าโครงการ
พัฒนาที่ดินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรีถึง 3 ครั้ง
ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ยังความปลาบปลื้มปิติยินดีเป็นอย่างยิ่งมาสู่
ผู้เกี่ยวข้องและนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกผู้ทุกนาม ในกรณีนี้
พระองค์ท่านยังได้พระราชทานแนวพระราชดำริไว้เป็น “หลักชัย”
หรือ “เข็มทิศ” เกี่ยวกับการดำเนินงานด้วย โดยเฉพาะในคราว
เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเยี่ยมโครงการเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 25
มกราคม พ.ศ. 2551 อันมีสาระสำคัญ ดังนี้

**“ເມື່ອຈຸພາລັງກຣນົມທະນາລີຍສ້າງແລ້ວ...
ປະຊາທິປະໄຕໂດຍຮັບບໍລິເວັນຈະຕ້ອງຮູ້ສຶກວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບປະໂຍ້ນ໌,
ມີຂົງຕະຫຼາມເປັນອຸ່ນຕື່ນ ຕານເອງ ແລະ ລູກທລານມີຄວາມຮູ້ມາກົ່ນ”**

ແນວພະຍານດຳເນີນດັກລ່າວ ເປົ້າຍປະດຸຈຂວັງກຳລັງໃຈອັນສຳຄັນໃຫ້
ຂາວຈຸພາຍ ມຸ່ງມັນທຸ່ມເກຳລັງກາຍ ກຳລັງໃຈ ກຳລັງສົດປົ້ນຢາຍຢ່າງເຕີມກຳລັງ
ຄວາມສາມາດເພື່ອສ້າງປະໂຍ້ນສຸຂສູ່ສັງຄມແລະປະເທດຫາຕີ

ເພື່ອ ສນອງແນວພະຍານປັນຈານໃນຮ່ວ່າງການພັດທະນາພື້ນທີ່
ຄະະຕ່າງໆ ຈຶ່ງໄດ້ເສັນໂຄງການແລະແພນງານເຂົ້າມາຮ່ວມນຳເພື່ອປະໂຍ້ນ
ສູ່ປະຊາບໃນພື້ນທີ່ໄກລ້າເຄີຍ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. **ໂຄງກາຣວິຈີຍກາຣອກແບນເພື່ອກາຍກາພນຳບັດແລະສ້າງ
ດັ່ງນີ້** ໂດຍ ຄະະສົດປັບປຸງກຣມສາສຕົງ ໄດ້ດໍາເນີນການ
ທດລອງວັດຖຸມວລເບາຂນິດຕ່າງໆ ໃນກາຮັບນໍາຫັກສໍາຫັກງານບ້ານພັກອາສັຍ
ເປົ້າຍເຫັນກາຮ່າຍເຫັນກາຮ່າຍເຫັນກາຮ່າຍ

2. **ໂຄງກາຣໜ່ວຍແພທຍໍເຄີ່ອນທີ່** ໂດຍຄວາມຮ່ວມນື້ອຮ່ວ່າງ
ຄະະແພທຍສາສຕົງ ຄະະທັນແພທຍສາສຕົງ ແລະ ຄະະພຍາບາລສາສຕົງ ຈັດທໍາ
ໂຄງກາຣອກຫ່ວຍຕຽບສຸຂພາພແຍແພວ່າງວັນສູ່ດ້ານສຸຂພາພອນມັຍ
ແກ່ປະຊາບໃນ 3 ຕຳບລທີ່ອຸ່ນໃນລະແກກໄກລ້າເຄີຍ

3. **ໂຄງກາຣດ່າຍພັດທະນາທ່ອງສຸມຸດເພື່ອນ້ອງ** ໂດຍຄວາມຮ່ວມນື້ອຮ່ວ່າງ
ຄະະອັກຊະສາສຕົງ ກັບ ຄະະວິສວກຮົມສາສຕົງ ຮ່ວມກັນພັດທະນາ
ທ້ອງສຸມຸດໂຮງເຮັນໃນພື້ນທີ່ໄກລ້າເຄີຍທັງການປັບປຸງອາຄາຮ້ອງສຸມຸດ ຄຽວັນທີ່
ເອກສາຣີຂາກສົມມັຍໃໝ່ ຊລ່າ ໃຫ້ສົມບູຮົນແລະທັນສົມມັຍ

4. **ໂຄງກາຣຈຸພາຍ ຈົນບທ** ດໍາເນີນກາຣໝາຍໂຄກສາທາກກາຮືກ່າ
ໃຫ້ແກ່ໂຮງເຮັນໃນເນັດອໍາເກວແກ່ງຄອຍ ເພື່ອມອບຖຸນກາຮືກ່າໃຫ້ນັກເຮັນ
ທີ່ຜ່ານເກີນທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກເຂົ້າຮືກ່າຕ່ອນໃຈຈຸພາລັງກຣນົມທະນາລີຍ

โครงการพัฒนาในอนาคต

สำหรับ โครงการพัฒนาในอนาคตได้มีคณะกรรมการต่างๆ ให้ความสนใจ และแจ้งความประสงค์จะดำเนินโครงการในพื้นที่แห่งใหม่ ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์ จัดตั้งโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี เพื่อเป็นต้นแบบของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

2. คณะวิทยาศาสตร์ ได้คัดเลือกโครงการที่มีความพร้อมที่สุด
3 โครงการ ได้แก่

- ศูนย์ฝึกอบรมด้านดาวาราศาสตร์ เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านดาวาราศาสตร์ให้แก่ครูผู้สอน เนื่องจากที่ผ่านมา�ังไม่มีสถานที่ ฝึกอบรมครูผู้สอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม และใช้เป็นสถานศึกษาค้นคว้า ปรากฏการณ์ทางดาวาราศาสตร์ระดับสูงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย

- ศูนย์ทดสอบวัสดุทางเสียง
- โครงการวิจัยพัฒนางานแสงอาทิตย์ความเข้มสูง

3. คณะเภสัชศาสตร์ จัดโครงการจัดทำสวนสมุนไพรแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. คณะสัตวแพทยศาสตร์ จัดโครงการวิจัยสถานภาพ การเลี้ยงสัตว์ในบริเวณพื้นที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และบริเวณใกล้เคียง

5. จัดตั้งวิทยาลัยการอาหารและการเกษตร

ด้วยศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ ส่งผลให้โครงการพัฒนาที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี ได้รับคัดเลือกจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2552 ให้เป็นที่ตั้งศูนย์การถ่ายทอดวิทยาการไปสู่ภาคเอกชน จำนวน 3 โครงการ มูลค่ารวม 2,180 ล้านบาท ซึ่งแต่ละโครงการล้วนเป็นการต่อยอดมาจากการผลงานค้นคว้าวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ดังรายการต่อไปนี้

1. โครงการ Green Engineering for Green Society

ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นโครงการถ่ายทอดวิทยาการที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพและสภาพแวดล้อมแบบไทยๆ ให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ งบประมาณ 637 ล้านบาท

2. โครงการจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมอาหารและผลิตภัณฑ์สุขภาพ

โดยความร่วมมือระหว่างคณะวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรครบวงจรตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงมือผู้บริโภคหรือส่งออก นับตั้งแต่การผสมพันธุ์ การเลี้ยง การปลูกพืช การบำรุงรักษาการแปลงรูปผลิตพันธุ์ การบรรจุภัณฑ์ การส่งไปยังผู้บริโภคหรือส่งออก งบประมาณ 1,098 ล้านบาท

3. โครงการเสริมศักยภาพการใช้ชีวภาพและชีวมวลในการผลิตเชื้อเพลิงและเคมีภัณฑ์ เพื่อพัฒนาจิตความสามารถในการผลิตเชิงอุตสาหกรรม และเพื่อการส่งออกเทคโนโลยี

เป็นโครงการสร้างเครื่องผลิตพลังงานตันแบบประเภทต่างๆ ที่คิดค้นจากห้องทดลองของมหาวิทยาลัย มาสร้างประกอบเป็นโรงงานตันแบบเพื่อถ่ายทอดสู่ภาคเอกชนโดยใช้ชั้นพืชหรือวัสดุเหลือใช้ภายในประเทศไทยเป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น ผลิตแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิงจากขยะมูลฝอย ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงจากมันสำปะหลัง ฯลฯ งบประมาณ 445 ล้านบาท

รูปที่ศูนย์ภาคการเอนกประสงค์

ซึ่งเป็นอาคารหลังแรกของ

โครงการพัฒนาที่ดินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี

โดยจัดพื้นที่ด้านหน้าส่วนหนึ่งเป็นที่ทำงานของ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

คณะกรรมการมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศ.ดร.บุญรอด นายอำนวย นายธรรมชาติ	บินฑสั�ต อุดมศิลป์ ศิริวัฒนกุล	ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการและประธาน อนุกรรมการวิชาการ กรรมการและเหตุญาณิก กรรมการและเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ
นางกรรณิกา ^ร นายอาทรส พศ.สมศรี	ชินสวนานันท์ ปทุมสูตร ปทุมสูตร	

อนุกรรมการ

นายเกษม	จันทร์น้อย	ประชาสัมพันธ์
นายพล	ทรงพงษ์	ผู้ควบคุมดูแลที่ดินสระบุรี
นางพนิดา	เทพกาญจนฯ	ผู้ประสานงานทั่วไป
พศ.ดร.กนิษฐา	เริงพิทยา	วิเทศสัมพันธ์
นางสาวพัชรี	เยี่ยมพานิช	นายทะเบียน
นายบรรพต	ไชยนันทน์	นายความประจำมูลนิธิฯ
รศ.ดร.ழุ่ງเกียรติ	วิเชียรเจริญ	ประสานงานฝ่ายที่ดิน
พศ.ชูชีพ	ฉิมวงศ์	ฝ่ายพิธีการ
รศ.ดร.บุญกร	สำโรงทอง	ผู้ช่วยประธานอนุกรรมการวิชาการ
นางสาวสุดารัตน์	พุ่มดันตรี	ผู้ช่วยเหตุญาณิก
นายประธาน	มหาสุวรรณ	ผู้ช่วยผู้จัดการ
พศ.พราพวรรณ	เหลืองสุวรรณ	ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
รศ.ดร.มลิวัลย์	ลับไพรี	ผู้แทนสภานิสิตเก่าจุฬาฯ
นายกิตติวัฒน์	สุจิริตพงษ์	ผู้ช่วยประธานมูลนิธิฯ
รศ.นพ.ไฟโรจน์	วิทูรพณิชย์	แพทย์ประจำมูลนิธิฯ

รวมและเรียบเรียง

โดย นายพล ทรงพงษ์

ที่ปรึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการ

โครงการพัฒนาที่ดินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จังหวัดสระบุรี

26 มีนาคม พ.ศ. 2553

โครงการพัฒนาที่ดินชุมชนการอนุรักษ์ที่ดินชุมชน ตำบลชำผ้าแพ อำเภอแก่งคอก จังหวัดสระบุรี